Quelle: https://manuscripta.at/?ID=25974
Copyright: Admont, Benediktinerstift

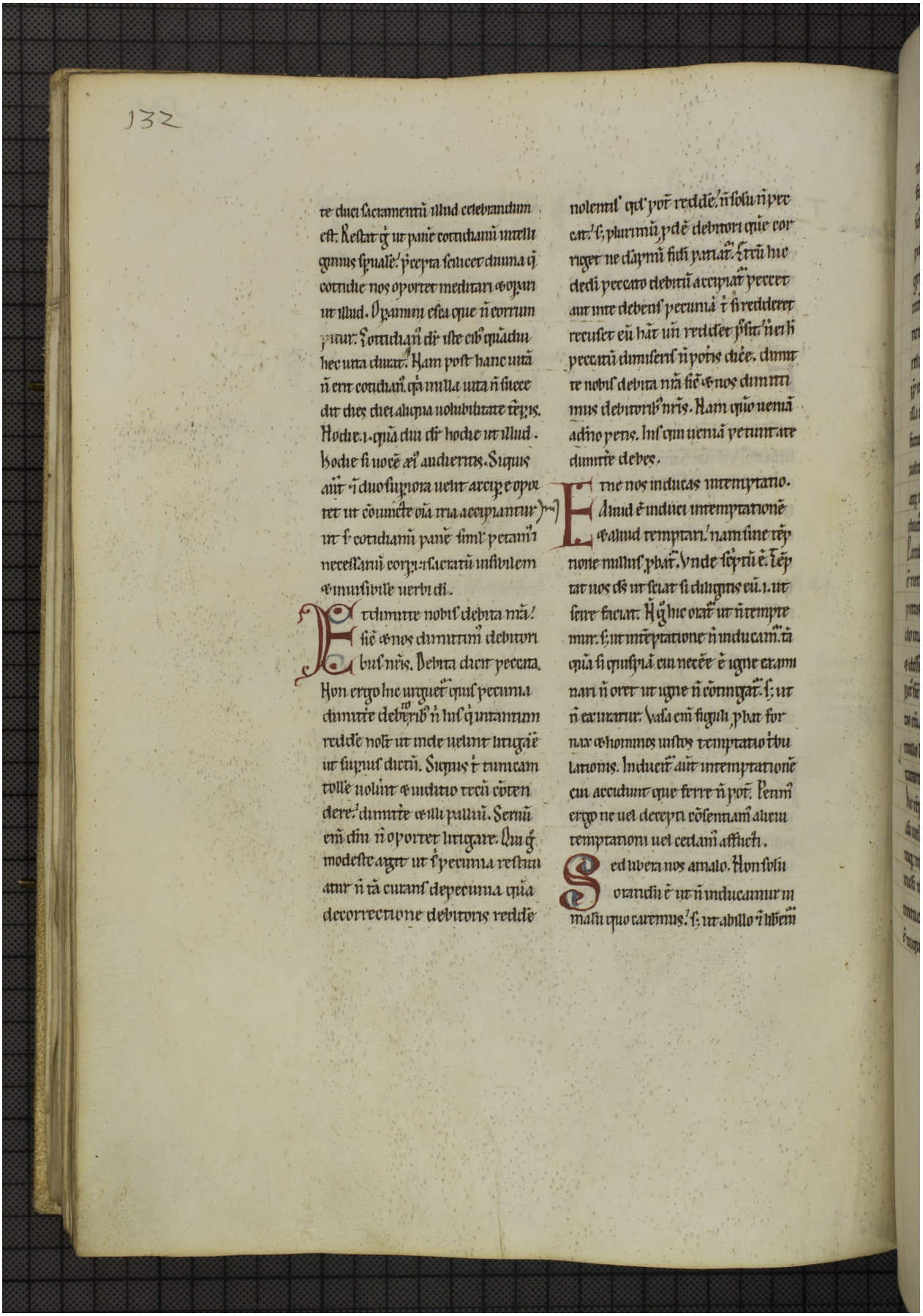

re duci sacramentũ illud celebrandum
est. Restat q̃ ut panẽ cotidianũ intelli
gamus spiralẹ. p̃cepta scilicet diuina q̃
cotidie nos oportet meditari & operari
ut illud. O panem esca que ñ corrum
pitur. Cotidianũ dr̃ iste cib̃ quãdiu
hec uita durat. Nam post hanc uitã
ñ erit cotidianũ. qã in illa uita ñ succe
dit dies diei aliqua uolubilitate tẽp̃is.
Hodie. i. quã diu dr̃ hodie ut illud.
Hodie si uocẽ ei audieritis. Siquis
aũt ĩ duo supiora uelit accipere opo
tet ut cõiunctẹ oia tria accipiantur
ut s̃ cotidianũ panẽ simul petamus
necessariũ corpi: sacratũ insibilem
& inuisibile uerbi di.

Et dimitte nobis debita nr̃a.
sicẹ & nos dimittimus debitori
bus nr̃is. Debita dicit peccata.
Non ergo hic urgueẹ quis pecunia
dimitte debitorib̃ ñ his q̃ intantum
reddẹ nolẹ ut inde uelint litigare
ut supius dictũ. Siquis ĩ tunicam
tollẹ uolũt & indulto tecũ cõten
dere. dimitte & illi pallũ. Seruũ
enim dm̃ ñ oportet litigare. Qui q̃
modeste agit ut s̃ pecunia restitu
atur ñ tã curans de pecunia quã
de correctione debitoris reddẹ
nolentis. qd̃ potẹ reddẹ. ñ solũ ñ pec
cat. s̃. plurimũ p̃dẹ debitori quẹ cor
riger ne claymũ sibi patiat. Et cũ hic
dedi peccato debitũ accipiat peccet
aut inte debentis pecuniã ĩ si reddere
recuset eũ hãt uñ reddẹ p̃sit. ñ ei hi
peccatũ dimiseris ñ potis dicẹ. dimit
te nobis debita nr̃a sicẹ & nos dimiti
mus debitoribus nr̃is. Nam quo uenia
adiuo petis. his qui uenia petunt aut
dimittẹ debes.

Et ne nos inducas intemptatio.
Aliud ẹ induci intemptationẽ
& aliud temptari. nam sine tẽp
tatione nullus p̃bat. Vnde scriptũ ẹ. Tẽp
tat nos dr̃s ut sciat si diligimus eũ. i. ut
scire faciat. Hã q̃ hic orat ut ñ tempte
mur. s̃. ut intẽptatione ñ inducamur. tã
quã si quispiã cui necẽ ẹ igne exami
nari ñ oret ut igne ñ cõiungat. s̃. ut
ñ exuratur. Vasa enim figuli p̃bat fur
nax & homines iustos temptatio tribu
lationis. Inducit aũt intemptationẽ
cui accidunt que ferre ñ potẹ. Penim
ergo ne uel decepti cõsentiamus alicui
temptationi uel certamẽ afflicti.

Sed uera nos a malo. Non solũ
oramus ẹ ut ñ inducamur in
malũ quo caremus. s̃. ut a illo ĩ ubeam